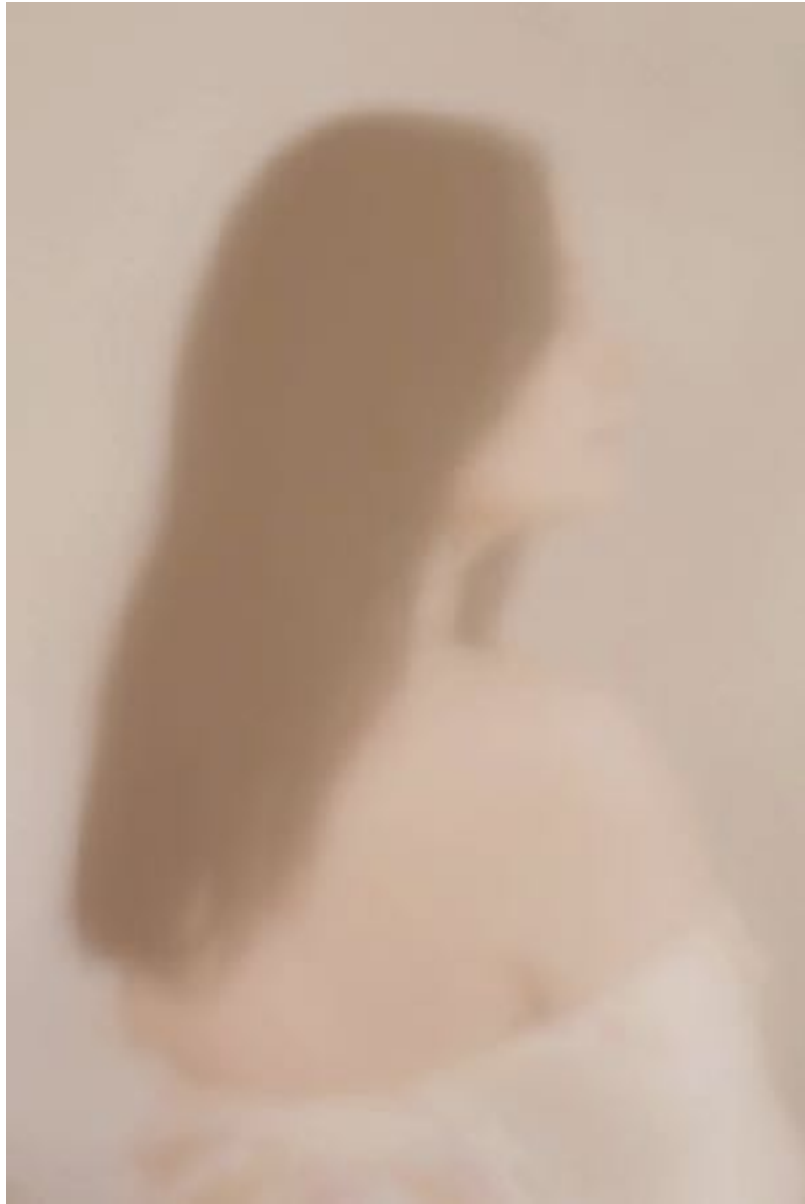

Celine

Celine: »Jeg er meget pæn pigeagtig«

Celine er ulykkelig over sin krop - og har altid været ekstremt genert over for fyre. På bordellet finder hun selvtillid i kundernes begær.

Celine er 24 år og absolut almindelig. Hun har været lærervikar, shopper i H&M og hygger med veninderne.

Første gang, hun tænkte på at sælge sex, var hun midtvejs igennem teenageårene.

»Det er en idé, jeg har haft i lang tid. Jeg tror, at mange piger godt kan se det spændende og mystiske ved forestillingen om at være sammen med mange mænd for penge; at være begæret på den måde. I hvert fald i teorien. Men der er nok ingen af mine veninder, der havde troet, at jeg ville gøre det«.

»Jeg er meget pæn pigeagtig. Jeg har et stort omsorgsgen og kan godt lide at lave mad, bage og hygge om andre. Det får mig til at føle mig moderlig og kvindelig. Nogle gange tænker jeg, at jeg skulle være mindre følsom. Jeg synes altid, at jeg lige kunne gøre det lidt bedre, at jeg kunne sige noget klogere, eller at jeg bare skulle have holdt min mund. Jeg føler mig nemt utilstrækkelig - det tror jeg er et klassisk pæn pigesyndrom. Nu prøver jeg at fokusere mindre på, hvad folk tænker om mig. Især mænd«.

Bange for at føle sig beskidt »En eftermiddag, da jeg var kommet hjem fra mit job som lærervikar, farvede jeg mit hår mørkt. Det var en slags vendepunkt. Ja, det lyder banalt, men det var et signal til mig selv. Det sorte hår står for at turde lidt mere. At være lidt mere sådan...nå, fuck det«.

»Nogle dage senere kiggede jeg på forskellige bordeller på nettet, bare af nysgerrighed. Jeg havde jo haft det i baghovedet i lang tid. Jeg fandt det her sted, som så rigtig pænt ud. Det ene skridt tog det næste. Jeg skrev lidt frem og tilbage med hende, der styrer det, og en tirsdag i april ringede hun og spurgte, om jeg ville have en vagt, der var blevet ledig«.

»På vej til bordellet var jeg så nervøs, at det føltes, som om jeg var lam i den ene side. Jeg overvejede hele tiden at trække i land. Fuck, jeg var bange for, hvordan jeg ville føle mig bagefter. Når først man har gjort det én gang...det er noget, man aldrig kan tage tilbage. Og hvad, hvis det føles forfærdeligt?«

»Min første kunde var en helt normal mand i 40'erne, pæn, renlig og omsorgsfuld, der ville have en halv time. Bagefter kørte alle mulige følelser rundt i min krop. Jeg havde frygtet, at jeg mest af alt ville have lyst til at stå i bad og bare skrubbe mig selv, men den følelse havde jeg ikke, og den har jeg stadig ikke haft. Nu har jeg været i branchen i ti måneder, og jeg føler mig hverken beskidt eller forkert«.

»Aftenen efter min første vagt inviterede jeg min bedste veninde hjem til mig. Vi hyggede med total lækker mad og en masse slik, og så...ja, så fortalte jeg det. I dag ved alle mine gode veninder, hvad jeg laver. Jeg har ikke lyst til at lyve over for dem. De reagerede rigtig pænt, og jeg fortæller dem meget om arbejdet. Det gør det lidt mindre fyfy, at vi også kan få et godt grin ud af det«.

»Nogle er lidt bekymrede for, om det er godt for mig, og om jeg bliver afhængig af pengene. Jeg er glad for at klare mig godt økonomisk, og jeg elsker at invitere mine veninder ud - forleden var vi til Bloc Party-koncert. Men det er egentlig ikke pengene, det handler om«.

Kæmper med sin krop

»Tænk, at der er mænd, der betaler penge for at dyrke sex med mig. Jeg har altid troet, at der umuligt kan være nogen, der vil kunne lide min krop, når jeg ikke selv kan holde ud at se på den. Jeg kom på lykkepiller som 13-årig, fordi jeg havde en depression og en spiseforstyrrelse. Først var jeg megatynd, og så tog jeg megameget på: 30 kilo på to måneder. Min familie var flyttet fra Christianshavn til en lille lorteflække i Nordjylland på grund af min fars arbejde«.

»Jeg stak ud, fordi jeg var fra byen, og jeg blev mobbet. Det var traumatisk, og jeg krøb helt ind i mig selv og gik ikke i skole i fire måneder. Jeg har gået rigtig meget til psykolog efterfølgende, men jeg har det stadig svært med min krop. Jeg har også altid været helt vildt genert omkring fyre privat. Når jeg har været sammen med nogen, har jeg typisk været megafuld, og bagefter har det tit været sådan lidt...nogle gange var det mest for deres skyld. Det gider jeg bare ikke i dag«.

»De vagter, hvor man bliver valgt fra, er selvfølgelig ikke sjove. Så tænker jeg på, at kunderne ikke kender mig og ikke dømmes mig på min personlighed. De mænd, jeg er sammen med på bordellet, søger også omsorg. Jeg har ikke prøvet noget, hvor mine grænser er blevet overskredet. Typen, der bare skal ned og knalde en luder, tror jeg vælger de mere pornoagtige piger, der også er i branchen«.

»Jeg kan godt lide de fyre, som sad og nørdede, dengang alt det med pigerne begyndte, og nu ved de ikke rigtig, hvordan det fungerer. De er tit helt vildt søde og indlevende, og hvis de er lidt nervøse, kommer den der omsorgsting op i mig. Det er nemt for mig«.

En form for fetish

»Jeg ser hverken mig selv eller de andre som sølle piger, der ikke ved bedre og er følelsesmæssigt ødelagte. Jeg har haft en skøn barndom, selv om der har været en dårlig periode, og jeg snakker med mine forældre nærmest dagligt. De ved ikke, hvad jeg laver. De vil sikkert tænke: 'Ej, vi må have gjort noget forkert', og jeg vil ikke give dem en hovedpine, der ikke er berettiget«.

»Jeg tror, at det er en seksuel fantasi for mig, en form for fetish. Når jeg ligger sammen med én, jeg aldrig ville have sex med i virkeligheden, kan det godt være en del af det spændende. Jeg kan lide tanken om, at jeg er så pæn og almindelig udadtil, men jeg rummer noget, ingen kan se. Hvis ikke jeg havde det sådan, ville det være svært for mig at have det job«.

»Da jeg havde været på bordellet et stykke tid, blev jeg nysgerrig på, hvordan det fungerer andre steder. Her i huset tager alle så godt hånd om mig. 'Åh, du er ny', og så pakker de mig ind og giver gode råd. Jeg ville gerne prøve at klare mig selv. Derfor har jeg haft nogle afløservagter i et andet hus. Der er lidt mindre, og ejeren holder det i meget stramme tøjler. Det fungerer meget godt, men det er ikke dér, jeg føler mig hjemme. Jeg holder meget af det sociale os piger og telefondamerne imellem«.

Parforhold er angstprovokerende

»Jeg kan stadig godt blive nervøs, når jeg er i samme rum som mænd. Men når jeg snakker med fyre privat, føler jeg ikke længere, at jeg skal imponere dem på samme måde. Jeg har fundet en indre selvsikkerhed i at være et seksuelt væsen«.

»Før har jeg hele tiden ventet på at blive accepteret. Jeg skulle være helt sikker på, at jeg ikke blev afvist - det ville have slået mig fuldstændig ud. Nu tager jeg sagen i egen hånd og sørger for, at jeg får det, jeg gerne vil have. Det giver mig selvtillid at vide, at jeg gør det, jeg gør. Jeg går helt anderledes ned ad gaden nu«.

BLÅ BOG: CELINE

24 år gammel og bor alene.

Hun har været i branchen i ti måneder og har ingen planer om at stoppe foreløbigt.

Har netop sagt sit arbejde som lærervikar op, fordi hun tjener nok på bordellet.

Til sommer vil hun læse fransk på universitetet.

»Nogle gange, når jeg snakker med en fyr i byen, spørger en af mine veninder: 'Ej, og hvornår overvejer du så at stoppe?'. Men jeg skal virkelig møde én, som jeg tænker fremtid med, før jeg vil gøre det. Tanken om, at et andet menneske pludselig kan vende helt op og ned på, hvordan jeg har det, er mega angstprovokerende. Det skulle være sådan helt 'wow', hvis jeg skulle overgive mig til det«.

»Jeg vil ikke opgive noget, som jeg synes er rigtig fedt, for noget, som jeg ikke med sikkerhed ved, hvad er. Jeg har tænkt mig at blive på bordellet - også, når jeg begynder at læse fransk til sommer. Jeg mangler bare én ting: de andre piger har billeder af sig selv på husets hjemmeside. Det har jeg ikke. Endnu. Det er virkelig grænseoverskridende for mig - så har man taget skridtet fuldt ud».